

Осемдесет и първа глава

Физор Апс държи Миро за ръка и му говори:

- Тази вечер не можем ли да се поразходим? Можем да отидем на дискотека, в суматохата никой няма да ме гледа.

- Ти добре ли си? - вика Миро. - Как ще се разхождаш такава из Загреб?

- Никой не обръща внимание на такива като мен – успокоява го Физор Апс.

- Напротив! - не се съгласява Миро.

- Ти да не ме ревнуваш, а? - смее се Физор Апс.

- Не ми се ще да се разправам с полиция и военни – заявява Миро.

- Защо? - пита Физор Апс. - Проблеми ли имаш с тях.

- Ако тръгнеш из Загреб тази вечер, сигурно ще имам – отговаря Миро.

- Няма страшно – обажда се Драгица от съседната седалка. - Мога да й намеря подходящо облекло. Ще стане за маскарада. Може да привлече вниманието, но никой няма да се усъмни, че е истинска извънземна.

- Точно това ми трябва! - радва се Физор Апс. - Отдавна не съм се забавлявала.

- Тази вечер ще има маскарад в един клуб – обяснява Драгица. - Там ходят приятели, ще свири една известна група.

- Много обичам шумните места, на които свири музика – въодушевява се Физор Апс.

- Няма страшно, ще уредим нещо – смее се Драгица. - Бърджанин, ще можеш ли да ни свалиш до офиса на

Миро, там ми остана колата.

- Вече сме над улицата, пригответе се за телепортиране – казва Монти Кол. - Аз ще паркирам совалката в хангара на фирмата и ще ви намеря в клуба.

Миро, Драгица, Иво Жупан и Физор Апс се появяват в офиса на Миро. Наоколо е хаос, има явни следи от тършуване или обиск.

- Я! - възкликва Миро. - Обърнали са всичко наопаки!

- Явно полицията е имала доста работа – Драгица събира пръснатите по пода преводи. - Някой от клиентите ти май ще остане без превод.

- Ако са гледали телевизия, може и да не си потърсят преводите – клати глава Миро.

- Всяко чудо за три дни – казва Драгица.

В този момент в стаята нахлуват двама полицаи с насочени пистолети:

- Не мърдай! - вика единият.

- Горещете! - вика другият. - Полиция.

Драгица ги поглежда спокойно и те прибират пистолетите си.

- Много се извиняваме за безпокойството – казва първият полицай. - Помислихме, че са крадци.

- Може да си отивате – казва Драгица. - Охраната на офиса се отменя.

Полицайте си тръгват веднага, дори не обръщат внимание на Физор Апс.

- Виждате ли? - радва се Физор Апс. - Не ме забелязаха!

- Забелязаха те веднага – казва Драгица. - Надявам се обаче да не си спомнят.

- Потърси камери – казва Миро. - Надявам се да не са поставили, но не се знае.

- Това не мога да правя – обяснява Драгица. - Мога да влизам в мозъци, но да откривам електроника не мога.

- Ако до половин час офисът ми не се напълни с полиция, значи всичко е наред – казва Миро.

- Плача за един душ – оплаква се Драгица. - Ще се кача горе. Нали нямаш нищо напротив?

- Ако и апартамента ми е в същото състояние, прави се, че не забелязваш – казва Миро. - Но най-добре всички да отидем там, защото тук може да дойдат и заблудени клиенти.

Групата се качва на втория етаж на сградата, където е апартаментът на Миро. Външната врата зее отворена.

- Е, сега я загазихме! - възкликва Миро.

- Влизам първа – казва Драгица и изважда единия зашеметяващ пистолет.

След малко се чува:

- Чисто е!

Всички влизат, но Миро вика:

- Защо казваш, че е чисто? Тука е същинска кочина!

- Не – казва Драгица. - Бомба е паднала.

- Бомба? - скача Миро. - Къде.

- Не, бе – смее се Драгица. - Така се казва.

- Добре де – съгласява се Миро. - Само че се казва „като че ли“.

- Не се формализирай – казва Драгица. - Това е от разговорния език, допустими са отклонения.

Драгица влиза в банята и вика:

- Физор Апс, ела, можем и двете да се къпем.

- Ами аз? - пита Миро.

- Нали първо дамите? - обажда се Драгица отвътре.

Физор Апс влиза при Драгица и от банята се чува плискане на вода и смях.

- Жени, какво да ги правиш! - вдига рамене Иво

Жупан.

- Хайде да почакаме в хола – казва Миро. - Мога да ти предложа от земната конджигра или житно питие, което си избереш.

- Житно питие – казва категорично Иво Жупан.

- Имам най-различни видове – обяснява Миро. -

Тези тук не са житни питиета, но са доста силни.

- Тогава, ако нямаш нищо напроотив, да опитам от всичките – казва Иво Жупан.

Миро изважда от барчето няколко бутилки и две чаши. Налива от едната бутилка и подава чашата на Иво Жупан.

- Наздраве! - казва Миро и се чуква с чашата на Иво Жупан. - Така се прави на Земята.

Иво вдига чашата и я изпива на един дъх. После мляска и казва:

- Това беше добро. Налей от следващото.

- Тези са доста силни, трябва по-бавно да се пият – колебае се Миро.

- Е, не е чак толкова силно – казва Иво Жупан. -

Онова, което го продаваме на влечугите, е доста по-силно.

След малко влизат Драгица и Физор Апс.

- Охо! Вече май се започна! - вика Драгица.

- Житно питие – обяснява Иво Жупан.

- Така ли? - подскача Физор Апс. - Дай да го опитам!

- Полека! - хваща я Миро. - Нали искаше да се поразходим? В клуба ще прием достатъчно. Не е нужно да се подготвяш отрано.

- Нали съм ти гостенка? - недоволства Физор Апс. -
Защо ми отказваш?

- Добре де – съгласява се Миро. - Само че да не го изпиеш на един дъх като Иво.

- Ами как? - чуди се Физор Апс.
- На Земята пием бавно – обяснява Миро.
- Не е вярно – казва Физор Апс. - Била съм на прием при руския посланик във Вашингтон. Лично той пие като нас.

